

ЗАКОН

О ИЗМЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О ПОРЕЗИМА НА ИМОВИНУ

Члан 1.

У Закону о порезима на имовину („Службени гласник РС”, бр. 26/01, 45/02-СУС, 80/02, 80/02-др. закон, 135/04, 61/07, 5/09, 101/10, 24/11, 78/11 и 57/12-УС), члан 2. мења се и гласи:

„Члан 2.

Порез на имовину из члана 1. тачка 1) овог закона (у даљем тексту: порез на имовину), плаћа се на непокретности које се налазе на територији Републике Србије, и то на:

- 1) право својине, односно на право својине на земљишту површине преко 10 ари;
- 2) право закупа стана или стамбене зграде конституисано у корист физичких лица, у складу са законом којим је уређено становање, односно социјално становање, односно законом којим су уређене избеглице, за период дужи од једне године или на неодређено време;
- 3) право коришћења грађевинског земљишта површине преко 10 ари, у складу са законом којим се уређује правни режим грађевинског земљишта;
- 4) право коришћења непокретности у јавној својини од стране имаоца права коришћења, у складу са законом којим се уређује јавна својина;
- 5) коришћење непокретности у јавној својини од стране корисника непокретности, у складу са законом којим се уређује јавна својина;
- 6) државину непокретности на којој ималац права својине није познат или није одређен;
- 7) државину непокретности у јавној својини, без правног основа;
- 8) државину и коришћење непокретности по основу уговора о финансијском лизингу.

Непокретностима, у смислу става 1. овог члана, сматрају се:

- 1) земљиште, и то: грађевинско, пољопривредно, шумско и друго;
- 2) стамбене, пословне и друге зграде, станови, пословне просторије, гараже и други (надземни и подземни) грађевински објекти, односно њихови делови (у даљем тексту: објекти).

Кад на непокретности постоји неко од права, односно коришћење или државина, из става 1. тач. 2) до 8) овог члана, порез на имовину плаћа се на то право, односно на коришћење или државину, а не на право својине.”

Члан 2.

Члан 4. мења се и гласи:

„Члан 4.

Обвезник пореза на имовину је правно и физичко лице које је на непокретности на територији Републике Србије:

- 1) ималац права из члана 2. став 1. тач. 1) до 4) овог закона;
- 2) корисник непокретности у јавној својини из члана 2) став 1. тачка 5) овог закона;
- 3) држалац непокретности из члана 2. став 1. тач. 6) и 7) овог закона;
- 4) прималац лизинга из члана 2. став 1. тачка 8) овог закона.

Када су на истој непокретности више лица обвезници, обвезник је свако од тих лица сразмерно свом уделу у односу на целу непокретност.

Када удели обвезника из става 2. овог члана на истој непокретности нису одређени, за сврху опорезивања порезом на имовину сматраће се да су једнаки.

Обвезник пореза на имовину из става 1. овог члана који не води пословне књиге (у даљем тексту: обвезник који не води пословне књиге), у смислу опорезивања порезом на имовину, јесте:

- 1) физичко лице које остварује приходе од самосталне делатности у складу са законом којим се уређује опорезивање дохотка грађана (у даљем тексту: предузетник) који порез на доходак грађана на приходе од самосталне делатности плаћа на паушално утврђен приход;

- 2) друго лице које не води пословне књиге у складу са прописима Републике Србије;

- 3) предузетник који води пословне књиге - за имовину која није евидентирана у његовим пословним књигама.

Обвезник пореза на имовину из става 1. овог члана који води пословне књиге (у даљем тексту: обвезник који води пословне књиге), у смислу опорезивања порезом на имовину, јесте:

- 1) правно лице које води пословне књиге у складу са прописима Републике Србије;

- 2) огранак и други организациони део страног правног лица који обавља привредну делатност у Републици Србији и који пословне књиге води у складу са прописима Републике Србије;

- 3) предузетник који води пословне књиге - за имовину коју је евидентирао у својим пословним књигама (у даљем тексту: имовина у пословним књигама), осим предузетника из става 4. тачка 1) овог члана;

- 4) друго лице које води пословне књиге у складу са прописима Републике Србије, осим предузетника из става 4. тачка 3) овог члана.

Статус обвезника пореза на имовину не може бити основ за стицање било ког права на непокретности.”

Члан 3.

Члан 5. мења се и гласи:

”Члан 5.

Основица пореза на имовину за непокретности пореског обвезника који не води пословне књиге је вредност непокретности утврђена у складу са овим законом.

Вредност непокретности из става 1. овог члана утврђује орган јединице локалне самоуправе надлежан за утврђивање, наплату и контролу изворних

прихода јединице локалне самоуправе (у даљем тексту: орган јединице локалне самоуправе).

Вредност непокретности из става 1. овог члана, осим земљишта, може се умањити за амортизацију по стопи до 1% годишње применом пропорционалне методе, а највише до 40%, почев од истека сваке календарске године у односу на годину у којој је извршена изградња, односно последња реконструкција објекта, а на основу одлуке скупштине јединице локалне самоуправе о висини стопе амортизације која важи на дан 15. децембра године која претходи години за коју се утврђује порез на имовину и која је објављена у складу са овим законом.

Ако скупштина јединице локалне самоуправе не утврди висину стопе амортизације, или је не утврди у складу са овим законом, или је утврди а не објави у складу са ставом 3. овог члана, код утврђивања пореза на имовину вредност непокретности из става 1. овог члана не умањује се за амортизацију.”

Члан 4.

Члан 6. мења се и гласи:

„Члан 6.

Вредност непокретности из члана 5. овог закона утврђује се применом следећих елемената:

- 1) корисна површина;
- 2) просечна цена квадратног метра (у даљем тексту: просечна цена) одговарајућих непокретности у зони у којој се налази непокретност.

Корисна површина земљишта је његова укупна површина, а корисна површина објекта је збир подних површина између унутрашњих страна спољних зидова објекта (искључујући површине балкона, тераса, лођа, неадаптираних таванских простора и простора у заједничкој недељивој својини свих власника економски дељивих целина у оквиру истог објекта).

Зоне из става 1. тачка 2) овог члана представљају делове територије јединице локалне самоуправе које надлежни орган јединице локалне самоуправе одлуком може одредити одвојено за насеља према врсти насеља (село, град) и изван насеља или јединствено за насеља и изван насеља, према комуналној опремљености и опремљености јавним објектима, саобраћајној повезаности са централним деловима јединице локалне самоуправе, односно са радним зонама и другим садржајима у насељу (у даљем тексту: зоне).

Јединица локалне самоуправе дужна је да на својој територији одреди најмање две зоне у складу са ставом 3. овог члана.

Просечну цену одговарајућих непокретности по зонама на територији јединице локалне самоуправе, утврђује свака јединица локалне самоуправе актом надлежног органа, на основу цена остварених у промету одговарајућих непокретности по зонама у периоду од 1. јануара до 30. септембра године која претходи години за коју се утврђује порез на имовину (у даљем тексту: текућа година).

Просечна цена у зони у којој није било најмање три промета (у даљем тексту: зона у којој није било промета) одговарајућих непокретности у периоду из става 5. овог члана, за те непокретности утврђује се на основу просека просечних цена остварених у граничним зонама у којима је у том периоду било најмање три промета одговарајућих непокретности.

Граничне зоне из става 6. овог члана су зоне чије се територије граниче са зоном у којој није било промета, независно од тога којој јединици локалне самоуправе припадају.

Ако ни у граничним зонама из става 7. овог члана није било промета одговарајућих непокретности у периоду из става 5. овог члана, основица пореза на имовину за те непокретности у зони у којој није било промета једнака је основици пореза на имовину те, односно одговарајуће непокретности у тој зони обвезника који не води пословне књиге за текућу годину.

Основица пореза на имовину за непокретност обвезника који не води пословне књиге у јединици локалне самоуправе која у складу са овим законом није одредила зоне једнака је основици пореза на имовину за текућу годину те, односно друге одговарајуће непокретности обвезника који не води пословне књиге, за одговарајућу површину.”

Члан 5.

После члана 6. додаје се члан 6а, који гласи:

„Члан 6а

За сврху утврђивања основице пореза на имовину, непокретности се разврставају у следеће групе одговарајућих непокретности:

- 1) грађевинско земљиште;
- 2) пољопривредно земљиште;
- 3) шумско земљиште;
- 4) станови;
- 5) куће за становање;
- 6) пословне зграде и други (надземни и подземни) грађевински објекти који служе за обављање делатности;
- 7) гараже и гаражна места.

Ако објекат чини више посебних целина које се у смислу става 1. овог члана могу сврстати у различите групе, свака посебна целина у оквиру објекта се, за потребе утврђивања пореза на имовину, сврстава у одговарајућу групу непокретности.

Објекат који је јединствена целина мешовитог карактера, за потребе утврђивања пореза на имовину, разврстава се у складу са ставом 1. овог члана према претежној намени.”

Члан 6.

Члан 7. мења се и гласи:

„Члан 7.

Основица пореза на имовину за непокретности обвезника који води пословне књиге и чију вредност у пословним књигама исказује по методу фер вредности у складу са међународним рачуноводственим стандардима (МРС), односно међународним стандардима финансијског извештавања (МСФИ) и усвојеним рачуноводственим политикама је фер вредност исказана на последњи дан пословне године обвезника у текућој години.

Основицу пореза на имовину пореског обвезника који непокретности у својим пословним књигама не исказује у складу са ставом 1. овог члана чини:

- 1) за неизграђено земљиште - вредност земљишта;
- 2) за остале непокретности - вредност објеката увећана за вредност припадајућег земљишта.

Вредност непокретности из става 2. овог члана порески обвезник утврђује проценом према елементима из члана 6. став 1. овог закона.

Изузетно од става 3. овог члана, вредност непокретности је вредност исказана у пословним књигама на последњи дан пословне године обвезника (у даљем тексту: књиговодствена вредност) у текућој години, и то за:

- 1) експлоатациона поља и експлоатационе објекте;
- 2) објекте у којима су смештени производни погони прерађивачке индустрије који се користе за обављање делатности;
- 3) објекте за производњу, пренос и дистрибуцију електричне енергије, осим трговине и управљања;
- 4) објекте за производњу гаса;
- 5) објекте за производњу паре, топле воде, хладног ваздуха и леда;
- 6) објекте за третман и одлагање отпада;
- 7) објекте у којима се одвијају процеси неопходни за поновну употребу материјала;
- 8) складишне и стоваришне објекте.

Непокретности из става 4. овог члана опредељују се према њиховој намени у складу са прописима којима се уређује класификација делатности.

За непокретности из става 4. овог члана које обвезник у пословним књигама исказује посебно од вредности припадајућег земљишта, осим експлоатационих поља, основицу пореза на имовину чини збир књиговодствених вредности објеката и вредности припадајућих земљишта које су процењене у складу са ставом 3. овог члана.

Ако обвезник вредност земљишта и вредност објеката из става 4. овог члана не исказује посебно у својим пословним књигама, основица пореза на имовину за земљиште и објекат који се на њему налази, као јединствену целину, чини вредност земљишта утврђена у складу са ставом 3. овог члана увећана за грађевинску вредност објекта процењену од стране овлашћеног вештака грађевинске струке са стањем на последњи дан пословне године обвезника у текућој години.

Изузетно од ст. 1. до 7. овог члана, основица пореза на имовину за жичаре, путеве, пруге и друге инфраструктурне објекте, као и за кабловску канализацију и друге подземне грађевинске објекте у које су смештене мреже намењене протоку воде (за пиће, атмосферске, отпадне и др.), водене паре, топле или вреле воде за потребе грејања и друге потребе корисника, гаса, нафте и нафтних деривата, телекомуникација и слично, је књиговодствена вредност објеката на последњи дан пословне године обвезника у текућој години.

За непокретност коју обвезник који води пословне књиге изгради, стекне, или му по другом основу настане пореска обавеза у току године за коју се утврђује порез на имовину (у даљем тексту: пореска година), основица пореза на имовину за ту годину је њена набавна вредност исказана у пословним

књигама обвезника, а за наредне године утврђује се применом ст. 1. до 8. и става 10. овог члана.

Обвезник из члана 4. став 1. тачка 2) овог закона који води пословне књиге основицу пореза на имовину за непокретности чији је држалац утврђује у складу са чл. 5, 6. и 6а овог закона.

Припадајућим земљиштем, у смислу става 2. тачка 2) овог члана, сматра се катастарска парцела земљишта на којој се налази објекат или његов део, односно део земљишта одређен границом (међом) – ако такав део постоји.”

Члан 7.

Члан 7а мења се и гласи:

„Члан 7а

Јединица локалне самоуправе дужна је да објави акт којим се утврђују просечне цене одговарајућих непокретности у зонама у складу са чланом 6. ст. 5. и 6. овог закона до 30. новембра сваке текуће године, на начин на који се објављују њени општи акти.

У случају из члана 6. став 8. овог закона јединица локалне самоуправе дужна је да, до истека рока из става 1. овог члана, објави просечне цене одговарајућих непокретности на основу којих је за текућу годину утврђена основица пореза на имовину за непокретности обвезника који не воде пословне књиге и то у зони која је, према одлуци надлежног органа те јединице локалне самоуправе, утврђена као најопремљенија у смислу члана 6. став 3. овог закона (у даљем тексту: најопремљенија зона).

У случају из члана 6. став 8. овог закона обвезници који воде пословне књиге за потребе утврђивања основице пореза на имовину просечне цене из става 2. овог члана множе коефицијентима које утврђује јединица локалне самоуправе актом надлежног органа, за сваку зону на својој територији, а који не могу бити већи од:

- 1) 1,00 - за непокретности у најопремљенијим зонама;
- 2) 0,80 - за непокретности у зонама које се у тој јединици локалне самоуправе граниче са зонама из тачке 1) овог става;
- 3) 0,40 - за непокретности у зонама сеоских насеља;
- 4) 0,30 - за непокретности у зонама изван сеоских и градских насеља;
- 5) 0,60 - за остале зоне у тој јединици локалне самоуправе.

Јединица локалне самоуправе дужна је да објави акте којима се утврђују зоне, најопремљеније зоне, као и коефицијенти за непокретности у зонама, до 30. новембра текуће године на начин из става 1. овог члана, као и сваку промену тих аката.

Ако јединица локалне самоуправе до истека рока из става 4. овог члана не објави коефицијенте за непокретности у зонама или их утврди преко максималног износа из става 4. овог члана, у случају из члана 6. став 8. овог закона основица пореза на имовину утврдиће се применом коефицијента из става 4. овог члана за непокретности у одговарајућој зони.

Ако јединица локалне самоуправе не објави акт којим утврђује просечне цене одговарајућих непокретности у зонама до 30. новембра текуће године, као и акт којим утврђује зоне и најопремљеније зоне у складу са ставом 4. овог члана, основица пореза на имовину на непокретности обвезника који води

пословне књиге је књиговодствена вредност исказана на последњи дан пословне године обвезника у текућој години.

Јединица локалне самоуправе дужна је да акте из члана ст. 1. до 4. овог члана и одлуку о стопама пореза на имовину објави и на својој интернет страни.

Основица пореза на имовину за непокретности за које обвезник није поднео пореску пријаву утврђује се упоређивањем са основицом пореза на имовину у пореској години за одговарајуће непокретности обвезника који води, односно који не води пословне књиге, као и других података којима располаже надлежни орган јединице локалне самоуправе.”

Члан 8.

Члан 9. мења се и гласи:

„Члан 9.

Државни органи и организације, органи територијалне аутономије и локалне самоуправе дужни су да на захтев органа јединице локалне самоуправе, у року од 15 дана од дана пријема захтева, доставе податке којима располажу вршећи послове из своје надлежности, а који су од значаја за утврђивање пореза на имовину.

Орган јединице локалне самоуправе не плаћа таксе, накнаде и друге трошкове, за податке које прибавља од органа из става 1. овог члана за потребе утврђивања пореза на имовину.”

Члан 9.

Члан 10. мења се и гласи:

„Члан 10.

Обавеза по основу пореза на имовину настаје најранијим од следећих дана: даном стицања права, даном почетка коришћења, даном оспособљавања, даном издавања употребне дозволе, односно даном омогућавања коришћења имовине на други начин.”

Члан 10.

У члану 12. став 1, у уводној реченици речи: „права на непокретности из члана 2. овог закона” замењују се речју: „непокретности”.

Тачка 1) мења се и гласи:

„1) у јавној својини које користе директни и индиректни корисници буџетских средстава, корисници средстава организација за обавезно социјално осигурање и други корисници јавних средстава који су укључени у систем консолидованог рачуна трезора, према прописима којима се уређује буџетски систем, осим јавних предузећа;”

Тачка 7) мења се и гласи:

„7) путеве, пруге и друга добра у општој употреби у јавној својини, према прописима којима се уређује јавна својина, као и на изграђене обале за пристајање пловила (кејске зидове и слично), бродске преводнице, маневарску површину и полетно слетне стазе на аеродромима;”

После тачке 7) додаје се тачка 7а), која гласи:

„7а) водно земљиште и водне објекте који су уписани у регистар катастра водног добра, односно катастра водних објеката, осим на објекте за узгој риба (рибњаке);”.

У тачки 8) после речи: „плаћа” додају се запета и речи: „осим на земљиште под складишним или стоваришним објектом”.

У ставу 3. речи: „тач. 1)” замењују се речима: „тач. 2)”.

Став 6. мења се и гласи:

„Порез на имовину на непокретности обвезника који води пословне књиге, које од настанка пореске обавезе исказује у својим пословним књигама као добро искључиво намењено даљој продаји, не плаћа се за годину у којој је пореска обавеза настала, као ни за годину која следи тој години.”

Додаје се став 7, који гласи:

„У случају из члана 7. став 7. овог закона обвезник нема право на пореско ослобођење из става 1. тачка 8) овог члана.”

Члан 11.

У члану 13. став 1. речи: „на права из члана 2. овог закона” бришу се, а реч: „РСД” замењује се речју: „динара”.

Члан 12.

Члан 14. мења се и гласи:

„Члан 14.

Порез на наслеђе и поклон плаћа се на право својине и друга права на непокретности из члана 2. став 1. овог закона, које наследници наследе, односно поклонопримци приме на поклон.

Порез на наслеђе и поклон плаћа се и на наслеђени, односно на поклон примљени:

- 1) готов новац;
- 2) штедни улог;
- 3) депозит у банци;
- 4) новчано потраживање;
- 5) право интелектуалне својине;

6) право својине на возилу, пловилу, односно вазухоплову и другим покретним стварима.

Поклоном, у смислу овог закона, сматра се и пренос без накнаде имовине правног лица, која је предмет опорезивања у складу са одредбама ст. 1, 2. и 4. до 6. овог члана.

Поклоном, у смислу овог закона, не сматра се:

1) пренос без накнаде права на непокретностима и покретним стварима из ст. 1. до 3. овог члана на који се плаћа порез на додату вредност, у складу са прописима којима се уређује порез на додату вредност, независно од постојања уговора о поклону;

2) приход физичког лица по основима који су изузети из дохотка за опорезивање, односно који је предмет опорезивања порезом на доходак грађана, у складу са законом којим се уређује опорезивање дохотка грађана;

3) приход правног лица који се укључује у обрачун основице за опорезивање порезом на добит правних лица, у складу са законом којим се уређује опорезивање добити правних лица.

Од опорезивања по овом закону изузима се пренос добитка у игри на срећу са организатора игре на добитника.

Од опорезивања порезом на наслеђе и поклон изузима се наслеђе, односно поклон, и то:

1) удела у правном лицу, односно хартија од вредности;

2) мопеда, мотокултиватора, трактора, радних машина, државних ваздухоплова, односно ваздухоплова без сопственог погона;

3) новца, права, односно ствари из ст. 2. и 3. овог члана, које наследник наследи, односно поклонопримац прими на поклон, од истог лица, за вредност наслеђа односно поклона, до 100.000 динара у једној календарској години по сваком од тих основа.”

Члан 13.

У члану 15. ст. 2. и 3. речи: „став 2.” замењују се речима: „ст. 2. и 3.”

Додаје се став 4, који гласи:

„За сврху опорезивања порезом на наслеђе и поклон и порезом на пренос апсолутних права, у погледу резидентства правног лица примењују се одредбе закона којим се уређује порез на добит правних лица, а у погледу резидентства физичког лица - одредбе закона којим се уређује порез на доходак грађана.”

Члан 14.

У члану 17. став 1. тачка на крају замењује се запетом и додају речи: „осим ако је овим законом друкчије уређено.”

У члану 17. став 2. тачка на крају замењује се запетом и додају речи: „осим ако је овим законом друкчије уређено.”

У ставу 4. речи: „став 2.” замењују се речима: „ст. 2. и 3.”

Члан 15.

У члану 21. став 1. тачка 2) реч: „земљорадник” замењује се речју: „пољопривредник”.

После тачке б) додаје се тачка ба), која гласи:

„ба) се на поделу имовине која је заједнички стечена од стране супружника за време трајања брака, која се врши између бивших супружника чиме се уређују њихови имовински односи у вези са разводом брака;”.

У ставу 2. број: „10” замењује се бројем: „30”.

У ставу 3. реч: „десет” замењује се бројем: „30”.

Члан 16.

У члану 22. речи: „став 2.” замењују се речима: „ст. 2. и 3.”

Члан 17.

У члану 23. став 1. тачка 4) мења се и гласи:

„4) права својине на моторном возилу - осим на мопеду, мотокултиватору, трактору и радној машини, права својине на пловилу, односно права својине на ваздухоплову са сопственим погоном - осим државног;”.

У тачки 5) тачка и запета на крају замењују се тачком.

Тачка 7) брише се.

У ставу 2. после речи: „закуп,” додају се речи: „у складу са законом који уређује планирање и изградњу,”.

Члан 18.

Члан 24. мења се и гласи:

„Члан 24.

Преносом уз накнаду, који је предмет опорезивања порезом на пренос апсолутних права, сматра се и:

- 1) стицање права својине и других права из члана 23. овог закона на основу правоснажне судске одлуке или другог акта државног, односно другог надлежног органа са јавним овлашћењем;
- 2) стицање права својине одржајем;
- 3) пренос уз накнаду целокупне имовине правног лица;
- 4) продаја стечајног дужника као правног лица - ако купац није преузео обавезе правног лица које је купио, или је преузео само део тих обавеза.”

Члан 19.

Члан 24а мења се и гласи:

„Члан 24а

Од опорезивања порезом на пренос апсолутних права изузима се:

- 1) пренос, односно стицање апсолутног права из чл. 23. и 24. овог закона на који се плаћа порез на додату вредност, у складу са законом којим се уређује порез на додату вредност;
- 2) пренос, односно стицање апсолутног права из чл. 23. и 24. овог закона по основу расподеле ликвидационог остатка, који се опорезује у складу са законом који уређује опорезивање дохотка грађана, односно добити правних лица;
- 3) пренос апсолутног права из члана 23. овог закона са правног претходника на правног следбеника у статусној промени, у складу са законом којим се уређују привредна друштва;
- 4) замена моторног возила, пловила, односно ваздухоплова извршена у гарантном року у складу са условима из гаранције, ако стране између којих се замена врши, поред моторног возила, пловила или ваздухоплова који се замењују, не дају другој страни и доплату у новцу или накнаду у другом облику;
- 5) стицање права својине на посебним деловима непокретности деобом сувласничке заједнице између сувласника у сразмери са њиховим сувласничким деловима на дан деобе;

6) пренос апсолутних права по основу експропријације.”

Члан 20.

У члану 25. став 3. брише се.

Досадашњи став 4. постаје став 3.

У досадашњем ставу 5, који постаје став 4, речи: „на које се преноси” замењују се речима: „које стиче”.

Досадашњи став 6, који постаје став 5, мења се и гласи:

„Кад се апсолутно право преноси по основу уговора о размени, обвезник пореза одређује се у складу са ст. 1. до 4. овог члана за свако апсолутно право из чл. 23. и 24. овог закона које је предмет размене.”

Члан 21.

У члану 27. став 4. речи: „тач. 4), 5) и 7)” замењују се речима: „тач. 4) и 5)”.

После става 4. додаје се нови став 5, који гласи:

„Код преноса апсолутних права из члана 24. тачка 4) овог закона пореска основица је:

1) тржишна вредност коју утврђује надлежни порески орган у складу са ставом 4. овог члана - ако купац није преузео обавезе правног лица које је купио;

2) разлика између тржишне вредности из тачке 1) овог става и вредности преузетих обавеза на дан закључења уговора - ако је купац преузео део обавеза правног лица које је купио.”

У досадашњем ставу 5, који постаје став 6, речи: „ст. 1. до 4.” замењују се речима: „ст. 1. до 5.”

Члан 22.

У члану 29. став 6. речи: „тачка 1а)” замењују се речима: „тачка 2)”.

Став 7. брише се.

У досадашњем ставу 8, који постаје став 7, речи: „чл. 23. до 24а” замењују се речима: „чл. 23. и 24.”

Члан 23.

У члану 31. став 1. тачка 3) мења се и гласи:

„3) код улагања апсолутних права у капитал привредног друштва - резидента Републике Србије, у складу са законом којим се уређују привредна друштва;”

У тачки 5) после речи: „размену” додаје се реч: „земљишта”.

После тачке 8) додаје се тачка 8а), која гласи:

„8а) код продаје правног лица као стечајног дужника - у сразмери са учешћем друштвеног, односно државног капитала у укупном капиталу тог правног лица;”

Тачка 9а) мења се и гласи:

„9а) на пренос апсолутног права из чл. 23. или 24. овог закона на имовини или делу имовине субјекта приватизације, укључујући и имовину, односно део имовине субјекта приватизације у реструктурирању, са субјекта приватизације на купца имовине у поступку приватизације, по прописима којима се уређује приватизација”.

После тачке 12) додају се тач. 12а), 12б) и 12в), које гласе:

„12а) на стицање имовине, односно на остваривање обештећења по закону којим се уређује враћање одузете имовине и обештећење за одузету имовину, односно по закону којим се уређује враћање (реституција) имовине црквама и верским заједницама;

12б) код конверзије права коришћења, односно права закупа, у право својине на грађевинском земљишту, у складу са законом којим се уређују планирање и изградња;

12в) код стицања права својине на земљишту по основу комасације;”.

У ставу 2. реч: „употребљаваном” брише се, а број: „10” замењује се бројем: „30”.

У ставу 3. реч: „употребљаваном” брише се.

У ставу 4. реч: „употребљаваном” на сва три места брише се.

Члан 24.

У члану 31а став 1. после речи: „права својине на стану или породичној стамбеној згради” додају се речи: „(у даљем тексту: стан)”, а после речи: „својинском уделу на стану или породичној стамбеној згради” речи: „(у даљем тексту: стан)” бришу се.

После става 1. додаје се нови став 2, који гласи:

„Ако купац првог стана купује својински удео на стану, право на пореско ослобођење из става 1. овог члана остварује се у сразмери са својинским уделом у односу на површину до 40 m², односно до 15 m²”.

Досадашњи ст. 2. и 3. постају ст. 3. и 4.

Члан 25.

У члану 33. став 2. мења се и гласи:

„Промене у току пореске године од значаја за висину обавезе по основу пореза на имовину не утичу на утврђивање пореске обавезе за ту годину, осим у случају из члана 12. став 3. овог закона.”

Члан 26.

После члана 33. додаје се члан 33а, који гласи:

„Члан 33а

За сврху опорезивања порезом на наслеђе и поклон, односно порезом на пренос апсолутних права, наслеђе и поклон који су остварени – примљени у иностраној валути, односно пренос апсолутних права извршен уз накнаду у иностраној валути, конвертује се из стране валуте у динар, на дан настанка пореске обавезе, по курсу за конверзију износа из стране валуте у динар уређеним законом којим су уређени порески поступак и пореска администрација.”

Члан 27.

Члан 34. мења се и гласи:

„Члан 34.

За имовину коју стекне, започне или престане да користи у току године, или му по другом основу настане или престане пореска обавеза, обвезник пореза на имовину подноси пореску пријаву у року од 30 дана од дана настанка такве промене.

За имовину за коју је поднео пореску пријаву у складу са ставом 1. овог члана, обвезник који води пословне књиге дужан је да до 31. марта сваке пореске године поднесе пореску пријаву са утврђеним порезом за ту годину.

За имовину за коју је поднео пореску пријаву у складу са ставом 1. овог члана, обвезник који не води пословне књиге дужан је да поднесе пореску пријаву до 31. јануара пореске године - ако је на тој имовини дошло до промена од утицаја на висину пореске обавезе о којима нису садржани подаци у поднетој пријави.

Ако физичко лице у току пореске године постане обвезник који води пословне књиге дужно је да у року од 30 дана од дана настале промене поднесе пореску пријаву за непокретности које чине имовину у његовим пословним књигама.

Предузетник који води пословне књиге дужан је да за имовину коју у току пореске године престане да евидентира у пословним књигама поднесе пореску пријаву у року од 30 дана од настале промене.

Обавезу из става 5. овог члана има и предузетник који у току пореске године престане да буде обвезник који води пословне књиге.

Пореска пријава из овог члана подноси се и за имовину за коју обвезник испуњава услове за пореско ослобођење.

Пореска пријава из овог члана подноси се органу јединице локалне самоуправе на чијој територији се непокретност налази.”

Члан 28.

У члану 35. став 1. речи: „са тачним подацима,” бришу се, а речи: „пореске обавезе, у року од 10 дана” замењују се речима: „пореза у року од 30 дана”.

У ставу 3. речи: „став 2.” замењују се речима: „ст. 2. и 3.”, а речи: „основан, односно” бришу се.

У ставу 4. речи: „није основан, односно” бришу се, после речи: „односно поклона,” реч: „односно” замењује се речју: „или”, а после речи: „поклонодавац имао” реч: „односно” замењује се речју: „или”.

У ставу 5. речи: „за непокретност подноси пореском органу из става 2. овог члана, а пореску пријаву за покретне ствари или права пореском органу из става 3,” замењују се речима: „подноси пореском органу из става 3,”.

Члан 29.

У члану 36. став 1. речи: „пријаву, са тачним подацима, у року од 10 дана” замењују се речима: „пријаву у року од 30 дана”, речи: „ст. 1. до 7.” замењују се речима: „ст. 1. до 6.”, а речи: „утврђивање пореске обавезе” замењују се речима: „утврђивање пореза”.

У ставу 3. после речи: „министар” додају се речи: „надлежан за послове”.

У ставу 5. речи: „основан, односно” бришу се.

У ставу 6. речи: „није основан, односно” бришу се.

Ст. 7. и 8. мењају се и гласе:

„На истовремени пренос права својине на непокретности и осталих апсолутних права, као и на пренос из члана 24. тач. 3) и 4) овог закона пријава из става 1. овог члана подноси се пореском органу из става 5, односно става 6. овог члана.”

У случају из члана 24а тачка 5) овог закона, у року од 30 дана од дана закључења, односно правоснажности акта којим се врши деоба сувласничке заједнице, сувласници непокретности пореском органу из става 4. овог члана подnose пореску пријаву са документацијом из које се може утврдити да ли је деоба извршена у сразмери са идеалним сувласничким деловима.”

Члан 30.

Члан 36а мења се и гласи:

„Члан 36а

Орган надлежан за оверу потписа уговарача на уговору којим се врши пренос права својине на непокретности, односно права коришћења грађевинског земљишта, дужан је да надлежном органу јединице локалне самоуправе на чијој територији се налази та непокретност достави примерак уговора најкасније у року од десет дана од дана овере потписа уговарача.

Правоснажно решење којим се оглашава наследник непокретности, односно правоснажну одлуку суда о утврђивању права својине и других права из члана 2. став 1. овог закона, суд је дужан да надлежном органу јединице локалне самоуправе на чијој територији се налази та непокретност, достави, у року од десет дана од дана правоснажности решења, односно одлуке.

Јавни бележник дужан је да, у року од десет дана након овере потписа уговарача на уговору, односно сачињавања јавнобележничког записа, којим се врши пренос права на непокретности из члана 2. став 1. овог закона, надлежном органу јединице локалне самоуправе на чијој територији се налази та непокретност достави примерак тог уговора, односно јавнобележничког записа.

Документи из ст. 1. до 3. овог члана и члана 37. овог закона достављају се у електронском облику.

Јединици локалне самоуправе која нема техничких могућности да документе из ст. 1. до 3. овог члана прима у електронском облику, о чему обавештава лица дужна да изврше достављање, документи се достављају у писаној форми поштом.”

Члан 31.

Члан 38б мења се и гласи:

„Члан 38б

„Порез на имовину утврђује се за календарску годину, применом одредаба овог закона, као и одлуке скупштине јединице локалне самоуправе на чијој територији се имовина налази о стопама пореза на имовину, одлуке којом

су одређене зоне (укључујући и најопремљеније зоне) и акта о коефицијентима за непокретности у зонама, који важе на дан 15. децембра текуће године.

За имовину за коју пореска обавеза настане у току пореске године, порез на имовину за ту годину утврђује се за период од настанка пореске обавезе до истека те године, односно до престанка пореске обавезе у тој години.”

Члан 32.

Члан 39. мења се и гласи:

„Члан 39.

Порез на имовину обвезнику који не води пословне књиге утврђује се решењем органа јединице локалне самоуправе, а плаћа тромесечно - у року од 45 дана од дана почетка тромесечја, на прописани уплатни рачун јавних прихода.

До доспелости пореске обавезе по решењу о утврђивању пореза на имовину за пореску годину, обвезник из става 1. овог члана порез плаћа аконтационо - у висини обавезе за последње тромесечје претходне пореске године.

На износе аконтација које нису плаћене у року из става 2. овог члана, обвезник је дужан да плати камату која се обрачунава у складу са законом којим се уређују порески поступак и пореска администрација.

Позитивну разлику између пореза утврђеног решењем органа јединице локалне самоуправе и аконтационо плаћеног пореза на имовину за тромесечје за које је пореска обавеза доспела, обвезник из става 1. овог члана дужан је да плати у року од 15 дана од дана достављања првостепеног решења о утврђивању пореза.

Ако је обвезник аконтационо платио више пореза него што је био дужан да плати према обавези утврђеној решењем, више плаћени порез урачунава се за намирење доспелог неизмиреног пореза на имовину за друге непокретности, или пореза за наредно тромесечје, или се обвезнику враћа на његов захтев.

Обвезник из става 1. овог члана, коме пореска обавеза настане у току пореске године, дужан је да порез за тромесечје у коме је настала пореска обавеза, плати у сразмерном износу од настанка пореске обавезе до истека тог тромесечја, у року од 15 дана од дана достављања првостепеног решења о утврђивању пореза, а за преостала тромесечја - у року од 45 дана од дана почетка сваког од њих.

Ако решење за преостала тромесечја из става 6. овог члана није достављено пре истека рока од 45 дана од дана почетка тромесечја – за та тромесечја порез се плаћа у року од 15 дана од дана достављања првостепеног решења о утврђивању пореза.”

Члан 33.

После члана 39б додаје се члан 39в, који гласи:

„Члан 39в

Обвезник који води пословне књиге утврђује порез на имовину (врши самоопорезивање) – најкасније до 31. марта пореске године.

Обвезник из става 1. овог члана порез на имовину плаћа тромесечно, у року од 45 дана од дана почетка тромесечја, на прописани уплатни рачун јавних прихода.

До утврђивања пореза за пореску годину, обвезник из става 1. овог члана порез на имовину плаћа аконтационо, у висини обавезе за последње тромесечје претходне пореске године.

Обвезник из става 1. овог члана дужан је да позитивну разлику између утврђеног и аконтационо плаћеног пореза на имовину за прво тромесечје, плати до истека рока за подношење пореске пријаве из члана 34. став 2. овог закона.

На износ аконтације која није плаћена у року утврђеном у ставу 3. овог члана, обвезник је дужан да обрачуна и плати камату, у складу са законом којим се уређују порески поступак и пореска администрација.

Ако је износ утврђеног пореза на имовину који се плаћа за прво тромесечје пореске године, мањи од аконтационо плаћеног пореза за то тромесечје, обвезник из става 1. овог члана пореску обавезу за друго тромесечје умањује за износ више плаћеног пореза за прво тромесечје те године.

Обвезник из става 1. овог члана, коме пореска обавеза настане у току пореске године, дужан је да, најкасније у року од 30 дана од дана настанка пореске обавезе, утврди порез на имовину за део године почев од настанка пореске обавезе и да порез, за тромесечје у коме је настала пореска обавеза, плати у сразмерном износу од настанка пореске обавезе до истека тог тромесечја.

У случају из става 7. овог члана, за тромесечје у коме је настала пореска обавеза порез се плаћа у року од 45 дана од дана почетка тог тромесечја, а ако је пореска обавеза настала по протеклу тог рока – у року од 15 дана од настанка пореске обавезе, док се за преостала тромесечја порез плаћа у року од 45 дана од дана почетка сваког од њих.

Физичко лице које постане обвезник који води пословне књиге из члана 34. став 4. овог закона, од дана настале промене дужно је да утврђује порез самоопорезивањем за имовину коју евидентира у пословним књигама, од када орган јединице локалне самоуправе не утврђује, односно не наплаћује порез по решењу утврђен за период од дана настале промене за ту имовину.

Предузетник из члана 34. ст. 5. и 6. овог закона, од дана настанка промене престаје да врши утврђивање пореза на имовину самоопорезивањем, а орган јединице локалне самоуправе од тог дана утврђује порез по решењу на имовину која је престала да се евидентира у његовим пословним књигама.”

Члан 34.

Члан 40. мења се и гласи:

„Члан 40.

Порез на наслеђе и поклон и порез на пренос апсолутних права утврђују се решењем пореског органа а плаћају у року од 15 дана од дана достављања решења.

Порески орган из става 1. овог члана дужан је да у електронском облику води евиденцију о уговореној, односно тржишној вредности имовине која је предмет опорезивања, а Пореска управа – Централа дужна је да обезбеди електронску базу обједињених података за територију Републике Србије.

Евиденција из става 2. овог члана садржи нарочито податке о: обвезнику, локацији и врсти имовине, пријављеној и утврђеној пореској основици, те утврђеном и наплаћеном порезу.”

Члан 35.

У члану 44. став 1. број: „5.000” замењује се бројем: „10.000” а речи: „члана 37.” замењују се речима: „чл. 36а и 37.”

У тачки 1) реч: „пореском” брише се, речи: „члана 37.” замењују се речима: „чл. 36а и 37.”, а запета на крају замењује се тачком.

Тачка 2) брише се.

У ставу 2. тачка 1) мења се и гласи:

„1) одговорно лице у државном органу и организацији, органу територијалне аутономије, односно локалне самоуправе, ако на захтев органа јединице локалне самоуправе, у року од 15 дана од дана пријема захтева, тај орган не достави податке којима располаже вршећи послове из своје надлежности, а који су од значаја за утврђивање пореза на имовину, односно које за те податке јединици локалне самоуправе наплати таксу, односно накнаду или други трошак (члан 9.);”

У тачки 2) реч: „употребљаваном” брише се, реч: „десет” замењује се бројем: „30”, а на крају тачка и запета замењују се тачком.

Тачка 3) брише се.

Члан 36.

Јединице локалне самоуправе дужне су да, након ступања на снагу овог закона а најкасније до 30. новембра 2013. године, за потребе утврђивања пореза на имовину за 2014. годину у складу са овим законом објаве:

- 1) одлуку о стопама пореза на имовину;
- 2) одлуку којом су одредиле зоне, са назнаком зона које се сматрају најопремљенијим, на својој територији;
- 3) акт којим су утврдиле просечне цене одговарајућих непокретности по зонама;
- 4) акт о коефицијентима за непокретности у зонама.

Ако ни у зонама, ни у граничним зонама није било промета одговарајућих непокретности у периоду од 1. јануара 2013. године до 30. септембра 2013. године, јединица локалне самоуправе дужна је да, у року из става 1. овог члана, објави просечну вредност квадратног метра одговарајућих непокретности на основу којих је за 2013. годину утврђена основица пореза на имовину за непокретности обвезника који не воде пословне књиге у најопремљенијој зони.

Од 1. јануара 2014. године скупштина јединице локалне самоуправе може одлуком обавезати пореске обвезнике који не воде пословне књиге да поднесу пореске пријаве, за сву или за одређену имовину која је предмет опорезивања порезом на имовину на територији те јединице локалне самоуправе, за коју су обвезници поднели и за коју нису поднели поднели пореску пријаву.

Члан 37.

Обвезници пореза на имовину који не воде пословне књиге којима је за пољопривредно, односно шумско земљиште, пореска обавеза настала до дана ступања на снагу овог закона, нису у обавези да за то земљиште подносе пореску пријаву, осим у случају из члана 36. став 3. овог закона.

Обвезницима пореза на имовину (који воде и који не воде пословне књиге), којима је до почетка примене овог закона настала пореска обавеза а за коју нису поднели пореску пријаву, због чега им порез није утврђен, обавезу пореза на имовину до 31. децембра 2013. године, утврђује орган јединице локалне самоуправе решењем, применом прописа који су били на снази у години за коју се порез на имовину утврђује.

Лица која од 1. јануара 2014. године постану обвезници пореза на имовину у складу са чланом 2. овог закона, за непокретности из члана 1. овог закона, на које се до 31. децембра 2013. године порез на имовину није плаћао, дужна су да надлежном органу јединице локалне самоуправе на чијој територији се непокретност налази, поднесу пореске пријаве до 31. марта 2014. године.

Члан 38.

Порез на наслеђе и поклон, односно порез на пренос апсолутних права, за чије утврђивање је поступак започет по прописима који су важили до дана ступања на снагу овог закона, утврдиће се применом закона који је био на снази у време настанка пореске обавезе.

Изузетно од става 1. овог члана, решењем надлежног пореског органа обуставиће се поступак утврђивања пореза на наслеђе и поклон, односно пореза на пренос апсолутних права, који је започет до почетка примене чл. 12, 17, 18. и 19. овог закона за преносе који применом тих одредаба престају да буду предмет опорезивања порезом на наслеђе и поклон, односно порезом на пренос апсолутних права.

Порез на наслеђе и поклон, односно порез на пренос апсолутних права, по основу наслеђа, поклона или преноса апсолутних права, за који пореска обавеза није пријављена у прописаним роковима па је настала даном сазнања надлежног пореског органа након ступања на снагу овог закона, утврдиће се и платити применом закона којим се уређују порези на имовину који је био на снази на дан на који би пореска обавеза настала у складу са чланом 17. ст. 1. до 4, односно чланом 29. ст. 1. до 7. Закона о порезима на имовину („Службени гласник РС”, бр. 26/01, 45/02-СУС, 80/02, 80/02-др. закон, 135/04, 61/07, 5/09, 101/10, 24/11, 78/11 и 57/12-УС) да је пријављена у прописаном року.

Члан 39.

Одредбе чл. 1. до 11. и чл. 25, 27. и 31. до 33. овог закона примењиваће се од 1. јануара 2014. године, осим одредбе члана 10. став 4. овог закона која ће се примењивати од 1. јануара 2016. године.

Од 1. јануара 2014. године до 31. децембра 2015. године порез на имовину не плаћа се на водно земљиште, као и на водне објекте за које је издата правоснажна водна сагласност, односно за које се водна дозвола не издаје у складу са законом којим се уређују воде, осим на објекте за узгој риба (рибњаке).

Члан 40.

Овај закон ступа на снагу наредног дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Републике Србије”.